

9

2020.40.hét

Szerda 77-90

...TOVÁBB ÉL AZ APOSTOLI JOGFOLYTONOSSÁGBAN

77 "Annak érdekében, hogy az evangélium az Egyházban mindig épen és elevenen megmaradjon, az Apostolok Püspököket hagytak hátra utódként azért, hogy átadták saját Tanítóhivatalukat." [\[41\]](#) Ugyanis "a sugalmazott könyvekben különleges módon kifejeződő apostoli ígihirdetést az idők végezetéig szakadatlanul meg kellett őrizni". [\[42\]](#)

78 Ezt az élő, a Szentlélekben történő továbbadást a Szentírástól különböző, de vele szorosan összefüggő Hagyománynak nevezzük. Általa "az Egyház a maga tanításában, életében és istentiszteletében megörökíti és az összes nemzedéknek továbbadja mindazt, ami ő maga, és mindazt, amit hisz". [\[43\]](#) "Az egyházatyák mondásai tanúskodnak e hagyomány éltető jelenlétéről, melynek gazdagsága átárad a hívő és imádkozó Egyház gyakorlati életébe." [\[44\]](#)

79 Így az önközlés, melyet az Atya Igéje által a Szentlélekben valósított meg, jelenvaló és tevékeny marad az Egyházban: "Isten, aki egykor szólt, megszakítás nélkül beszélget szeretett Fiának menyasszonyával, és a Szentlélek, aki által az Egyházban és az Egyház által a világban fölhangzik az evangélium élő szava, bevezeti a hívőket a teljes igazságba, és az Ő műve, hogy Krisztus igéje elevenen él bennük". [\[45\]](#)

II. A hagyomány és a Szentírás közötti kapcsolatról

EGY KÖZÖS FORRÁS...

80 "A Szenthagyomány és a Szentírás tehát szorosan összefonódik és átjárja egymást. Ugyanabból az isteni forrásból fakadván mindkettő, egyesülnek és azonos cél felé tartanak." [\[46\]](#) Mindkettő annak a Krisztusnak misztériumát jeleníti meg és teszi termékenyvé az Egyházban, aki megígérte, hogy övéivel marad "minden nap a világ végéig" (Mt 28,20).

... A TOVÁBBADÁS KÉT KÜLÖNBÖZŐ MÓDJA

81 "A Szentírás Istennek a Szentlélek sugalmazására írásba foglalt szava."

"A Szenthagyomány Isten szavát, melyet Krisztus Urunk és a Szentlélek bízott az apostolokra, sértetlenül származtatja át ezek utódaira, hogy igehirdetésükkel az igazság Lelkének fényénél hűségesen őrizzék, kifejtsék és terjesszék." [47]

82 Ennek következtében az Egyház, melyre a kinyilatkoztatás továbbadása és értelmezése bízott, "a kinyilatkoztatottakra vonatkozó bizonyosságát nem egyedül a Szentírásból meríti. Ezért mindkettőt egyforma áhítattal és megbecsüléssel kell elfogadni és tisztelni." [48]

AZ APOSTOLI HAGYOMÁNY ÉS AZ EGYHÁZI HAGYOMÁNYOK

83 A Hagyomány, amelyről itt beszélünk, az Apostoloktól ered, és azt adja tovább, amit ők Jézus tanításából és példájából kaptak, és amire a Szentlélek tanította őket. A keresztények első nemzedéke ugyanis még nem rendelkezett írott újszövetségi Szentírással, és maga az Újszövetség tanúskodik az élő Hagyomány folyamatáról.

E Hagyománytól meg kell különböztetni azokat a teológiai, egyházfegyelmi, liturgikus vagy a jámborsághoz tartozó "hagyományokat", melyek az idők folyamán a helyi egyházakban keletkeztek. Részleges formák ezek, melyekben a nagy Hagyomány a különböző helyekhez és korokhoz alkalmazkodó sajátos kifejezési formáit nyerte el. A Hagyomány fényében az egyházi Tanítóhivatal irányítása alatt e hagyományok megőrizhetők, változtathatók vagy el is hagyhatók.

III. A hitletétemény értelmezéséről

A HITLETÉTEMÉNY AZ EGYHÁZ EGÉSZÉRE VAN BÍZVA

84 A hitletéteményt, [49] amit a Szenthagyomány és a Szentírás tartalmaz, az apostolok az egész Egyházra bízta. "Hozzá ragaszkodva Isten egész szent népe pásztoraival egységben állhatatosan kitart az Apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban, úgy hogy az átadott hit megtartásában, gyakorlásában és megvallásában egyedülálló összetartozás valósul meg a főpapok és a hívők között." [50]

AZ EGYHÁZ TANÍTÓHIVATALA

85 "Isten írott vagy áthagyományozott Igéje hiteles magyarázatának feladata egyedül az Egyház élő Tanítóhivatalára bízott, mely tekintélyét Jézus Krisztus nevében gyakorolja", [51] tudniillik a Péter utódával, Róma püspökével közösségben lévő püspökökre.

86 "Ez a Tanítóhivatal nem áll Isten Igéje fölött, hanem Neki szolgál, csak azt tanítva, amit áthagyományoztak, amennyiben isteni parancs alapján és a Szentlélek segítségével ezt áhítatosan hallgatja, szentül őrzi, hűségesen kifejti, és mindazt, amit kinyilatkoztatásként, hogy higgyük, élénk ad, a hitnek ebből az egyetlen letéteményéből meríti." [52]

87 A hívők emlékezvén Krisztusnak apostolaihoz intézett szavára: "Aki titeket hallgat, engem hallgat" (Lk 10,16), [\[53\]](#) a tanítást és a törvényeket, melyet pásztoraik különféle formákban adnak eléjük, tanulékonyan fogadják.

A HIT DOGMÁI

88 Az egyházi Tanítóhivatal Krisztustól kapott teljes tekintélyével él, amikor dogmákat határoz meg; azaz amikor a keresztény népet visszavonhatatlan hívő elfogadásra kötelező formában terjeszt elő olyan igazságokat, amelyeket az isteni Kinyilatkoztatás tartalmaz, vagy az ilyen igazságokkal szükségszerűen összefüggő igazságokat definitív módon előad.

89 Lelki életünk és a dogmák között szerves kapcsolat van. A dogmák hitünk útját megvilágító és biztonságossá tevő fényforrások. És viszont: ha életünk igaz, értelmünk és szívünk nyitott lesz a hit dogmái fényének befogadására. [\[54\]](#)

90 A dogmák összefüggéseit és összetartozását Krisztus misztériuma kinyilatkoztatásának egészében lehet megtalálni. [\[55\]](#) Nem szabad megfeledkezni arról, hogy "a katolikus tanításhoz tartozó igazságoknak rendje, vagyis `hierarchiája' van, mert különböző módon kapcsolódnak a keresztény hit alapjához". [\[56\]](#)